Prima instanţa, judecătorul Viorelia Grigoraș
Dosarul nr. 1r-610/26 Judecătoria *****, sediul Buiucani
Nr. electronic 1-24035823-02-1r-22052026

D E C I Z I E

19 noiembrie 2026 mun. *****

Colegiul penal al Curţii de Apel Centru, în componenţa:
Preşedintele şedinţei de judecată, judecător Igor Chiroșca
Judecătorii Adrian Clevada
Andrei Mocanu

a judecat, în ordine de recurs, recursul apărătorului Marcel Guțan în interesele inculpatului Spînu Nicolae declarat împotriva sentinței Judecătoriei *****, sediul Buiucani din 27 aprilie 2026, în cauza penală privind condamnarea lui

Spînu Nicolae ***** născut la *****, *****

în baza art.186 alin.(2) lit. b), d) din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei în instanța de recurs, de la 22 mai 2026-19 noiembrie 2026.

Procedura de înștiințare a părților a fost executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentinţa Judecătoriei *****, sediul Buiucani din 27 aprilie 2026, Spînu Nicolae ***** a fost recunoscut vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit. b) din Codul penal, şi în baza acestei legi, cu aplicarea prevederilor art.80[1] din Codul penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de 180 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.
2. Mijlocul material de probă: informaţia parvenită de la operatorii de telefonie mobilă SA „Orange”, SA „Moldcell” şi SA „Moldtelecom” pe 8 file, privind convorbirile telefonice de pe telefonul sustras al părţii vătămate cu nr. de IMEI2: ***** pentru perioada 25.09.2023-24.02.2024, urmînd de păstrat în continuare la cauza penală pe toată perioada păstrării dosarului.

3. S-a încasat din contul inculpatului Spînu Nicolae ***** în beneficiul părţii vătămate Ababii Constantin suma de 11000 (unsprezece mii) lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.
4. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Spînu Nicolae ***** la data de 25 septembrie 2023, în intervalul de timp cuprins între ora 21:00 până în jurul orei 00:00 minute, în urma unei înţelegeri prealabile şi acţionând de comun acord cu altă persoană în privinţa căreia cauza penală a fost disjunsă, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile şi admiţând în mod conştient survenirea acestora, acţionând cu intenţie directă îndreptată spre atingerea scopului de cupiditate stabilit, în mod tainic, a pătruns în locuinţa abandonată situată pe str. *****, mun. *****, unde cunoştea că dormeau Ababii Constantin şi prietena sa, de unde pe ascuns a sustras telefonul mobil al acestuia, de model ”Iphone11”, de culoare neagră, cu numărul de IMEI1: ***** şi IMEI2: *****, la preţ de 11 000 lei, plasat într-o husă de culoare verde, în interiorul căruia era instalată cartela SIM cu numărul *****, după care cu bunul sustras, împreună cu persoana în privinţa căreia cauza penală a fost disjunsă, care-l aștepta afară, au părăsit locul comiterii infracţiunii, cauzând părţii vătămate Ababii Constantin un prejudiciu material considerabil.
5. În cadrul şedinţei de judecată, până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul Spînu Nicolae ***** fiind asistat de apărătorul său, avocatul Guţan Marcel, a declarat personal, prin înscris autentic, că recunoaşte faptele indicate în rechizitoriu şi încadrarea juridică a acestuia în baza art.186 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, probele î-i sunt cunoscute, înţelege conţinutul lor şi nu are obiecţii asupra acestora, cerând ca judecată să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece nu solicită administrarea de noi probe.
6. Nefiind de acord cu sentința apărătorul Marcel Guțan în interesele inculpatului Spînu Nicolae a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a numi inculpatului pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de 135 ore, cu respingerea cererii privind încasarea din contul inculpatul a sumei de 11 000 lei cu titlu de prejudiciu material cauza prin infracțiune.
7. În motivarea recursului s-a invocat că instanţa de fond neîntemeiat nu a constatat circumstanţele atenuante în prezenta cauză penală în privinţa lui Spînu Nicolae şi anume: este tânăr, a contribuit activ la descoperirea infracţiunii în cauză, comportamentul inculpatului în timpul şi după consumarea infracţiunii, a recunoscut vina în săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală,

prin ce a contribuit la soluţionarea cauzei penale în procedură simplificată cît mai operativ, cu cheltuieli reduse, se căieşte sincer, pe viitor a declarat cu responsabilitate că nu va mai încălca legea, regretă de cele întâmplate. Pornind de la cele expuse, partea apărării consideră că, circumstanţele atenuante micșorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, iar pedeapsa aplicată de către Judecătoria *****, sediul Buiucani prin sentinţa din 27 aprilie 2026 este prea aspră în privinţa lui Spînu Nicolae, fiind echitabil aplicarea unei pedepse mai blînde.

8. De asemenea, instanţa de fond nu a ţinut cont de caracterul şi gradul prejudiciatul al infracţiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează răspunderea penală.
9. Mai mult, examinarea cauzei penale în procedură simplificată, conform art. 364^1 CPP, în coroborare cu art. 80^1 Cod penal are ca scop soluționarea cauzei penale cît mai rapidă şi eficientă, cu minim de cheltuieli materiale şi umane, cu respectarea înaltelor standarde ale justiției, într-o societate democratică.
10. În altă ordine de idei apărătorul a indicat că încasarea din contul inculpatului Spînu Nicolae ***** în beneficiul părţii vătămate Ababii Constantin a sumei în mărime de 11 000 (unsprezece mii) lei cu titlu de prejudiciu material este una inechitabilă, neîntemeiată, deoarece partea vătămată, îşi demonstrează pretenţiile prin intentarea unei acțiuni civile, care la caz nu a avut loc, iar instanţa de judecată, neîntemeiat, a pus în sarcina inculpatului încasarea prejudiciului material.
11. Colegiul penal, examinând materialele cauzei penale, conchide că recursul apărătorului Marcel Guțan în interesele inculpatului Spînu Nicolae este nefondat şi pasibil de a fi respins, sentinţa sus-indicată urmînd a fi menținută din următoarele considerente.
12. Conform art. 447 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei.
13. Conform art. 448 din Codul de procedură penală, judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.
14. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată.

Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

15. Iar, conform art. 385 din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: La adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracţiuni; 5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracţiunea săvârșită; 6) dacă există circumstanţe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului şi care anume; 7) ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luând în considerare şi recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; 8) dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; 9) tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; 10) dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă; 11) dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acţiunea civilă; 12) dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; 13) ce trebuie să se facă cu corpurile delicte; 13^1) dacă urmează să fie aplicată confiscarea specială sau confiscarea extinsă; 14) cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; 15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului; 16) dacă în privinţa inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii urmează să fie aplicat tratament medical forţat de alcoolism sau narcomanie; 17) în cazul absenței inculpatului la pronunțarea sentinței de condamnare, să decidă asupra anunțării în căutare a acestuia cu darea în consemn. (2) Dacă inculpatul este învinuit de săvârșirea mai multor infracţiuni, instanţa soluţionează chestiunile arătate în alin.(1) pct. 1)-13) pentru fiecare infracţiune în parte. (3) Dacă de săvârșirea infracţiunii sunt învinuiţi mai mulţi inculpaţi, instanţa soluţionează chestiunile prevăzute în alin.(1) referitor la fiecare inculpat în parte (4) Dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală a inculpatului, instanţa examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept compensare pentru aceste încălcări. (5) În cazul constatării încălcării drepturilor privind condiţiile de detenţie, garantate de art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, conform jurisprudenței Curţii Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se calculează în felul următor: de la una la două zile de reduceri pentru 10 zile de detenție în condiții precare calculate cumulativ. Prevederile art. 473^2 alin. (2)–(2^5) și (5), art. 473^3 alin. (3) și art. 473^4 alin. (1)–

(5^1) se aplică în mod corespunzător la examinarea plângerii prevenitului sau a apărătorului acestuia împotriva condițiilor de detenție. (6) În cazul în care condamnatul s-a aflat în arest preventiv, în condițiile specificate la alin. (5), nu mai puțin de 3 luni până la numirea cauzei spre judecare, la stabilirea, în calitate de pedeapsă principală, a muncii neremunerate în folosul comunității, a amenzii sau a privării de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, acesta este liberat de executarea pedepsei de către instanța de judecată. (7) Odată cu adoptarea sentinței, instanța decide și asupra chestiunilor prevăzute la art. 18 alin. (5).

16. În această ordine de idei, Colegiul penal raportând materialele cauzei la prevederile legale indicate supra stabilește că prima instanță a ținut cont de normele indicate mai sus și a pronunțat o soluție întemeiată și motivată.
17. Colegiul penal reține că sentința a fost contestată cu recurs de către apărător în numele inculpatului, soluția primei instanțe fiind criticată doar în partea individualizării pedepsei și soluționării acțiunii civile, astfel, ținînd cont de faptul că nici unul din participanții la proces nu au înaintat careva obiecții vis-a-vis de învinuirea constatată în acțiunile inculpatului, instanța de recurs va examina prezenta cauză în limitele solicitărilor recurentului.
18. Astfel, sub aspectul proporționării pedepsei aplicate inculpatului şi pentru o corectă individualizare a acesteia raportat la toate criteriile prevăzute de art. 75 din Codul penal, urmează a se reține elementele ce ţin materialitatea faptei în sine, cât şi de datele referitoare la persoana inculpatului.
19. Conform prevederilor art. 61 alin.(1) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Iar, potrivit alin.(2) al aceleiaşi dispoziţii legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.
20. Conform art. 75 alin. (1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Iar potrivit alin.(2) al aceleiaşi dispoziţii legale o pedeapsă mai aspră, din numărul

celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

21. Astfel, Colegiul, la individualizarea, stabilirea categoriei şi termenului pedepsei inculpatului, ţine cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 din Codul penal şi anume de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viaţă ale familiei acestuia precum şi scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului.
22. Mai mult, urmează a fi reţinut că din dispoziţiile art. 75 alin.(1) din Codul penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.
23. Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă şi atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.
24. Legalitatea pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii Generale a Codului penal al RM.
25. Iar, individualizarea pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.
26. După această clarificare, instanţa accentuează că pedeapsa aplicată inculpaţilor trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.
27. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.
28. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvîrşite, se stabileşte avînd în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului pînă sau după săvârșirea infracţiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

29. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.
30. În continuare instanța de recurs indică că conform prevederilor art. 16 din Codul penal, infracțiunea pentru care au fost condamnat inculpatul face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave.
31. Subsecvent, Colegiul indică că în acţiunile inculpatului nu au fost stabilite circumstanţe atenuante potrivit art. 76 din Codul penal.
32. Potrivit art. 77 din Codul penal, instanța a reținut comiterea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată, inclusiv pentru comiterea unor infracțiuni similare.
33. Subsecvent, la stabilirea mărimii pedepsei instanţa a ţinut cont de faptul că inculpatul în cadrul şedinţei de judecată a recunoscut integral vina, a solicitat examinarea cauzei în conformitate cu prevederile art. 364^1 din Codul de procedură penală, aplicând prevederile art. 80^1 din Codul penal.
34. În conformitate cu prevederile art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.
35. Astfel, Colegiul reținînd sancțiunea normelor pentru care a fost condamnat inculpatul și raportînd-o la circumstanțele reale și personale ale lui Spînu Nicolae, consideră că prima instanță justificat și întemeiat a numit lui Spînu Nicolae pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 180 ore.
36. În această ordine de idei Completul notează că alegațiile apărătorului cu referire la aplicarea sancțiunii în limita minimă conform recalculării acesteia prin prisma art. 80^1 din Codul penal, nu pot fi reținute, or sancţiunea normei incriminate inculpatului - art.186 alin.(2) lit. b) Cod penal, prevede în calitate de pedeapsă amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.
37. Astfel, aplicând prevederile art.80^1 Cod penal, prin reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă, instanţa de judecată stabileşte noile limite a pedepsei prevăzute de art.186 alin.(2) lit.b) Cod penal cu care va opera la stabilirea pedepsei şi anume - amendă de la 487,5 la 1012,5 unităţi convenţionale sau muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 135 la 180 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

38. Subsecvent, ținînd cont de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat, inclusiv şi pentru infracţiuni similare, iar concluziile corespunzătoare în vederea corectării şi reeducării nu şi le-a făcut, din nou săvârşind infracţiune de sustragere a bunurilor din avutul proprietarului, având în vedere scopul şi motivele comiterii faptei, rolul vinovatului în săvârşirea infracţiunilor, de comportamentul acestuia până la comiterea infracţiunii şi după, de faptul că prin infracţiune a fost cauzat părţii vătămate prejudiciu material, Completul consideră că scopul pedepsei penale de corectare şi reeducare a inculpatului Spînu Nicolae ***** va putea fi atins doar prin aplicarea în privinţa acestuia pentru infracţiunile prevăzute la art.186 alin. (2) lit.b) Cod penal a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii în mărime de 180 ore, nefiind identificate temeiuri de a reduce această categorie de pedeapsă la limita minimă.
39. Colegiul relevă că instanța de fond a ținut cont de poziția procesuală a inculpatului, aplicând prevederile art. 80^1 din Codul penal și stabilind pedeapsa la limita minimă rezultată din reducerea legală a limitelor de pedeapsă.
40. Totodată, Colegiul subliniază că prezentarea benevolă în fața instanței, recunoașterea faptei incriminate reprezintă manifestări ale conduitei procesuale pozitive, însă nu diminuează, în mod automat, gravitatea infracțiunii săvârșite și nici nu impun stabilirea unei pedepse sub limita minimă.
41. Astfel, simplul dezacord al apărării cu severitatea pedepsei aplicate, în absența unor circumstanțe care să justifice o individualizare diferită, nu constituie un motiv suficient pentru modificarea sentinței în sensul atenuării pedepsei penale.
42. Prin urmare, avînd în vedere că inculpatul a comis infracțiunea pentru care a fost condamnat, Colegiul consideră că pentru restabilirea echităţii sociale şi realizării scopului legii penale şi pedepsei penale nu poate fi aplicată o pedeapsă mai blîndă, or în opinia instanței, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 180 de ore, numită prin sentința contestată, este proporțională faptelor comise și echitabilă.
43. Pedeapsa numită inculpatului corespunde în principiu cu „scopul de a-l pedepsi” reieşind şi din gradul prejudiciabil al infracţiunilor comise şi personalitatea făptuitorilor, în coraport cu scopul pedepsei penale de reeducare a acestora şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.
44. În speță, Colegiul consideră că instanța de fond a ținut cont de circumstanțele reale și persoanele ale inculpatului și i-a aplicat o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii normelor incriminate în raport cu art. 80^1 din Codul penal.
45. Colegiul nu va reține alegațiile recurenților în partea în care au invocat prezența circumstanțelor atenuante și anume recunoașterea vinei, care nu ar fi fost luată în calcul la individualizarea pedepsei, or faptul că inculpatul la examinarea cauzei a recunoscut vina și a solicitat ca examinarea cauzei să aibă loc în

procedură simplificată a fost apreciat de instanța de fond, în privința inculpatului fiind numită o pedeapsă prin prisma art. 80^1 din Codul penal, prin urmare, instanța de recurs nu poate oferi acestei circumstanțe de fapt (recunoașterea vinovăției) o valență dublă.

46. Colegiul consideră că pedeapsa numită de prima instanță este legală întemeiată și proporțională faptelor comise de inculpat.
47. Instanța nu va reține nici alegațiile apărătorului în partea în care se invocă netemeinicia soluției cu privire la încasarea daunei materiale din contul inculpatului în lipsa unei acțiuni civile.
48. În acest context Completul menționează că potrivit art. 385 alin.(1) pct. 11) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate, dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă.
49. La caz, deși o acțiune civilă nu a fost înaintată, prin infracţiune, inculpatul a cauzat părţii vătămate Ababii Constantin un prejudiciu material în mărime de 11000 lei, fapt recunoscut prin cererea depusă de inculpat, prin care s-a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, dar și prin sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmării penale, care nu a fost recuperat până la data pronunțării sentinței, motiv din care instanța de fond, cu respectarea art. 385 alin.(1) pct. 11) din Codul de procedură penală, justificat a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul părţii vătămate Ababii Constantin suma de 11000 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracţiune.
50. Colegiul penal stabilește că sentinţa este legală şi întemeiată, iar recursul este nefondat şi pasibil de a fi respins.
51. Conducându-se de art. 449 alin. (1) pct. 1 lit. a), 450 din Codul de procedură penală, Colegiul penal, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul apărătorului Marcel Guțan în interesele inculpatului Spînu Nicolae declarat împotriva sentinței Judecătoriei *****, sediul Buiucani din 27 aprilie 2026.

Se menţine această sentinţă fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecătorul: Igor Chiroșca

Judecătorii: Adrian Clevada

Andrei Mocanu